

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Møden: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Omtale og Afstemning blev ovennævnte Forslag af Møden vedtaget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Drettelsen af Søretter uden for København samt om Sørøklarer og Søforhør.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2671).

Sagen fattes under Forhandling.

Tugen: Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Behandling i Rigsdagen. Det staar jo i visse Henseender i nær Forbindelse med Søneringsloven, som jo alt er gaaet paa sin videre Vandring her i Rigsdagen, og den Foranstaltning, der her omhandles, har der været sølt Trang til i lang Tid. Det er allerede blevet bemærket her i Dag, at for en halv Snes Aar siden var der et Lovforslag til Behandling her i Tinget om usødygtige Skibe. Ved Behandlingen deraf fandtes der særlig Trang til Foranstaltninger som dem, der her omhandles, og saa vidt jeg ved, som der ogsaa Forslag frem derom. Jeg tillader mig altsaa i Henhold hertil at anbefale dette Forslag til at gaa videre i Rigsdagen.

Søst: Det foreliggende Lovforslag tilfigter en ny Organisation af Søretter uden for København. Det første Spørgsmaal, som her rejser sig, er, om der egentlig er Trang til en saadan Organisation, og stønt den ærede sidste Taler mente det, anser jeg det dog for at være noget tvivlsomt, i ethvert Tilfælde i det Omfang, som Lovforslaget foreslaar. Der er nemlig een Ting, som man maa tage under Overvejelse, og det

er, om det ikke vil volde temmelig stort Besvær at skaffe tilstrækkelig habile Folk til at være søyndige Medlemmer uden for København. Efter det Kendskab, jeg har til Provinsforhold, vil dette vistnok være forbundet med ikke saa Vanfæligheder. Det maa jo erindres, at de dygtige Skipperne og Sofarende ikke ere hjemme, men ude paa Rejser, og det vil derfor ofte være temmelig vanfæligt at faa søyndige Ffolk at besætte Retterne med. Hertil kommer jo, at selv om man nu kunde faa det, som maatte kunne siges at være tilstrækkeligt, vilde det dog være en meget stor Byrde at lægge paa vedkommende, thi det skal jo være et tvungent Ombud at være Medlem af en Sørret, og det er ikke noget lille Arbejde, som herved paalægges disse Mænd. Det er ganske vist ikke ens alle Røgne, men f. Eks. i den Jurisdiktion, jeg har, i Helsingør, vil det være en meget betydelig Byrde for de Mænd, som skulle være Medlemmer af Sørretten, hvis de skulle være med i alle Sager. Vi have gennemsnitlig om Aaret 30 Søforklaringer og henad 50 Sørretsudmeldelser foruden de egentlige Søfager, og hvis nu de søyndige Medlemmer skulde være til Stede ved alle disse Retsmøder, vil det blive et meget betydeligt Arbejde. Man maa ogsaa huske paa, at en Del af disse Ffolk, som der her er Spørgsmaal om, ligesvem maa opgive at være Synsmænd, fordi de ere Medlemmer af Retten, som Medlemmer af Retten kunne de ikke blive Synsmænd, og derved paaføres der dem et Tab, som jeg synes, man skulde tage i Betragtning. Hvis man derimod kunde indskrænke Bestemmelserne til at gelde for visse Sager, vilde der vistnok ikke være saa megen Betænkthed derved. I den Henseende ere vi noget heldigere stillede, f. Eks. netop i Helsingør, som jeg nævned, end andre Steder, fordi vi i visse Søfager have Meddomsmænd. Det er i Henhold til et Reskript af 15de Maj 1789, som antages at have Gylldighed endnu, og hvis Regler ogsaa følges. Parterne kunne der i Paasejlingsfager forlange, at der skal være 2 Meddomsmænd, men saa er det ogsaa bestemt i Reskriptet, at disse Meddomsmænd saa Betaling, det er ganske vist ikke nogen stor Betaling, thi det er kun 3 Mark for hvert Retsmøde, og Betalingen maa ikke overstige 12 Rigsdaler i det hele, hvor mange Retsmøder der end afholdes, og denne Betaling skal udredes af Retsvirenten. Men i dette Lovforslag er det anderledes; der saa de Meddomsmænd, som bo i Byen, eller som ikke have over en Fjerdingvej til Retsstedet, ingenting, de skulle gøre det uden Betaling. Nu staar der nok i Lovven, at de ikke behøve at være til Stede